

MAX MODDERMAN

HarperCollins

Voor het papieren boek is materiaal gebruikt uit FSC® gecertificeerde bossen en andere gecontroleerde bronnen, onafhankelijk gecertificeerd door Soil Association Certification. Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2021 Beck & Matt Stanton Pty Ltd
Oorspronkelijke titel: *Funny Kid Prank Ninjas*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2023 HarperCollins Holland
Vertaling: Angelique Verheijen
Omslagontwerp: DPS Design & Prepress Studio
Omslagillustraties: Matt Stanton
Foto auteur: Jennifer Blau
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Pb Tisk, Czech Republic

ISBN 978 94 027 1243 8
ISBN 978 94 027 6815 2 (e-book)
NUR 282
Eerste druk maart 2023

Originele uitgave verschenen bij HarperCollinsChildren'sBooks, een divisie van HarperCollinsPublishers Australia Pty Limited.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
* en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

Met dank aan Lucy Wright Nelson, een echte grappenninja!

1

Wie is
de grappen-
ninja?

Spoiler! Dat ben ik dus. Ik ben de grappenninja.

Jammer dat de verrassing er nu al af is, maar wat doe je eraan? Je hoeft je tenminste niet een heel boek lang af te vragen wie de grappenninja is. Ik vertel je meteen hoe het zit.

Ik, Max Modderman, ben de grappenninja.

Ik lig op de loer in de schaduw. Ik voel me thuis in het duister.

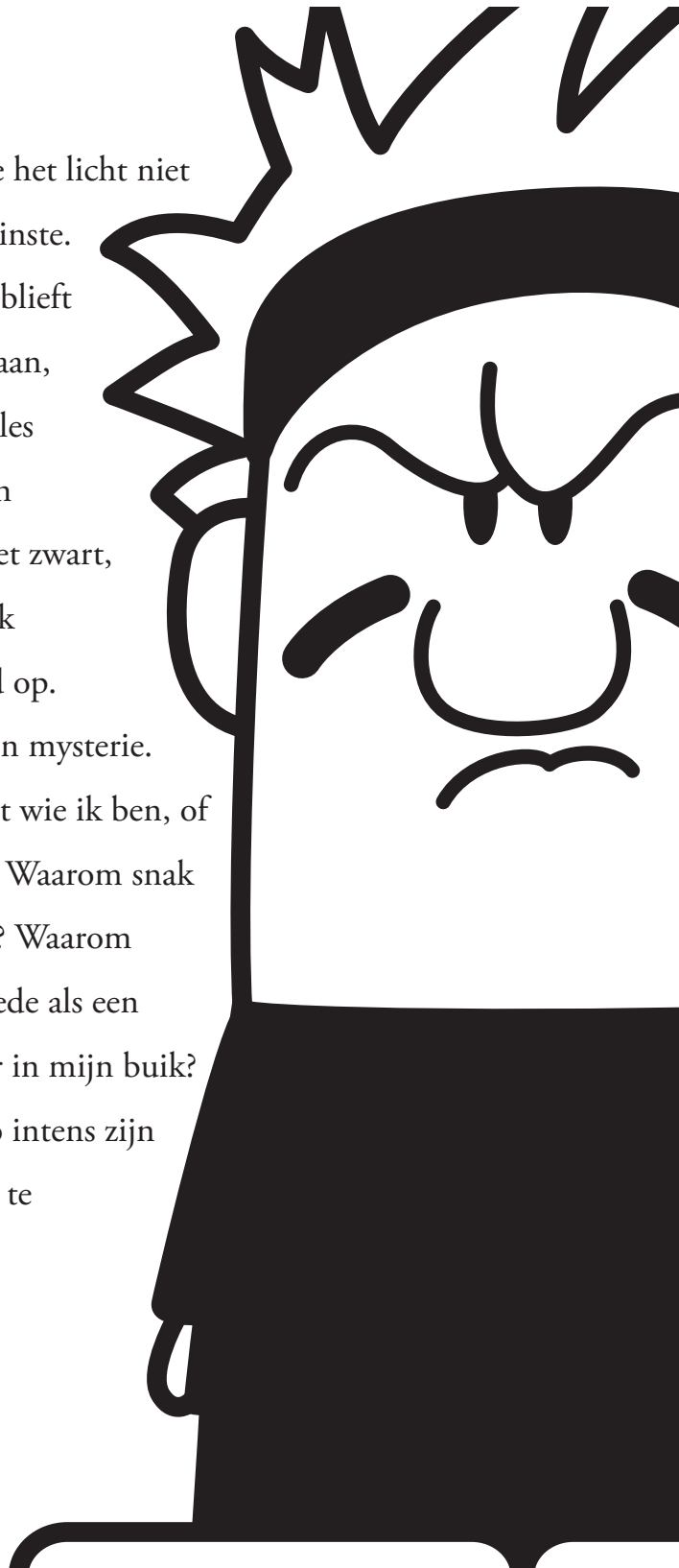
Ik draag niets anders dan zwart. Ik heb zwarte strepen op mijn gezicht en een zwarte band om mijn hoofd. Het is niet zo'n haarband voor meisjes. Ik weet dat mijn band een beetje op een haarband lijkt, maar dat is het dus niet. Sst.

Je ziet me niet aankomen. Je merkt niet dat ik weer vertrek.

Zolang je het licht niet
aandoet tenminste.

Doe alsjeblieft
het licht niet aan,
want dan is alles
verpest. Ik ben
helemaal in het zwart,
weet je nog? Ik
val ontzettend op.

Ik ben een mysterie.
Niemand weet wie ik ben, of
wat me drijft. Waarom snak
ik naar wraak? Waarom
brandt de woede als een
Spaanse peper in mijn buik?
Hoe kan ik zo intens zijn
zonder de hik te
krijgen?

Ik verplaats me bijna onzichtbaar, kruipend over de grond als een commando. Als een zwarte mamba. Als een... regenworm. Niemand weet precies hoe ik van A naar B kom, dus hou –

OEF! BONK!

‘Au! Wat krijgen we nou? Er ligt een jochie op de grond. Ik viel over hem heen!’

Kijk een beetje uit waar je loopt, man!

Op dit moment schuif ik door het gangpad van de bioscoopzaal. Liet die vent nou popcorn in mijn oor vallen?

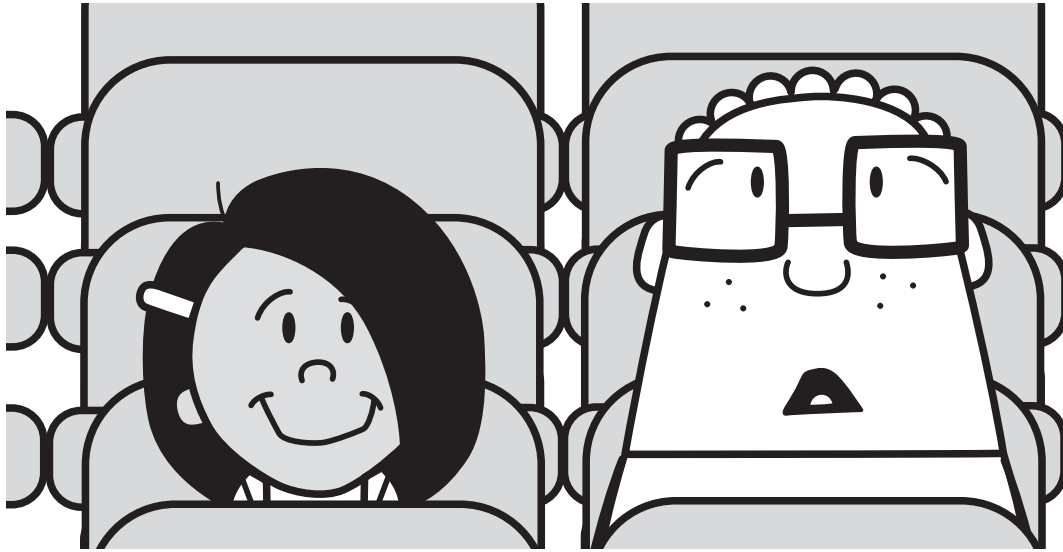
Ik tijger verder, buig af, en verdwijn achter een rij stoelen.

Heel voorzichtig steek ik mijn hoofd boven de rugleuning uit, als een stokstaartje met een missie. Ik zoek mijn doelwitten. Ik jaag op mijn prooi.

Daar, ik heb ze in het oog. Mijn vijanden.

Bibi. Hugo. Sven. Pip.

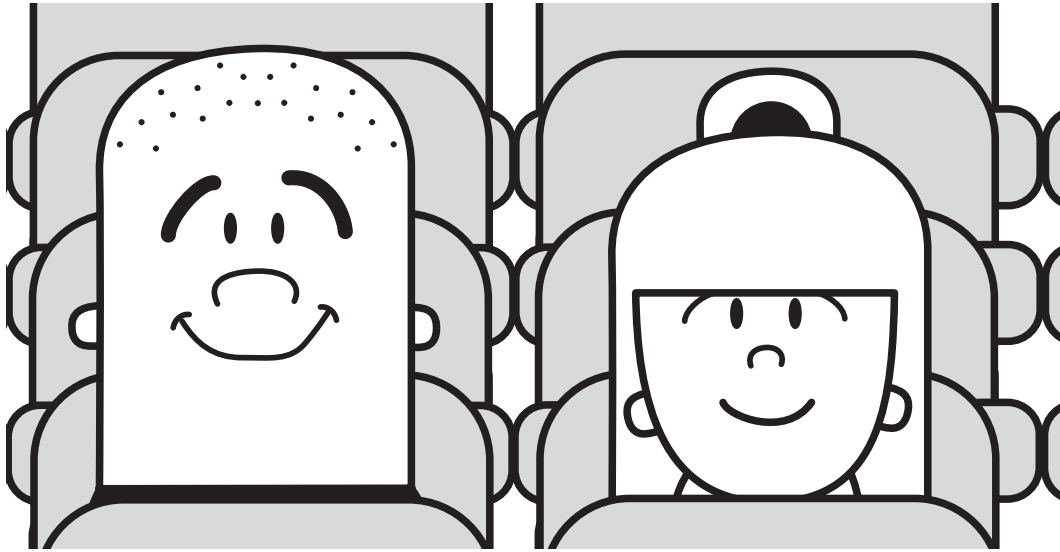
Ze zijn hier voor de film.

Ze zijn hier om zich anderhalf uur lang te laten vermaken. Ze zijn hier om te lachen, vette troep te eten en veel te veel frisdrank naar binnen te kloppen.

En ik ben hier om... HUN ELLENDIGE LEVENS TE VERWOESTEN!!!

Waarom doe ik zoveel moeite om het filmplezier van mijn beste vrienden te vergallen? Wat hebben ze gedaan om die laaiende woede te verdienen? Waarom zijn mijn vrienden veranderd in mijn aartsvijanden?

Allemaal goede vragen.

Laten we zeggen dat er in de eerste week van de schoolvakantie een incident heeft plaatsgevonden waar we verder geen woord meer aan vuil gaan maken. Geen woord! Het is te afschuwelijk, te verachtelijk, te vernederend om te beschrijven.

Het enige wat je hoeft te weten, is dat ik woest ben op alle vier mijn vrienden, en vooral op Bibi Nobel. En daar heb ik héél goede redenen voor. Geloof me, ze hebben alle verschrikkelijke dingen die ik ze ga aandoen meer dan verdiend.

Zo werkt het nou eenmaal met wraak.

Oeh, de film begint. Aan de slag.

Handjes
vast-
houden

Ik hurk achter de rij stoelen en trek de bak met popcorn die ik eerder bij de bar heb gekocht naar me toe. Het ziet er lekker uit, en ik heb veel zin om de bak leeg te eten, maar ik heb hem nodig voor deze grap.

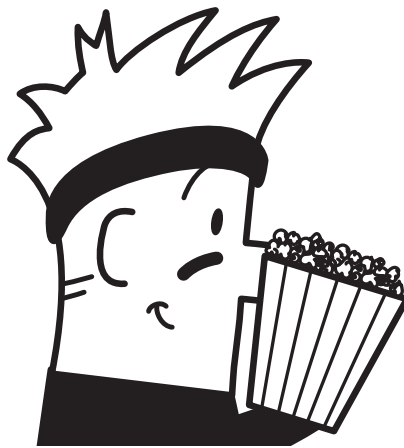
Met één vinger duw ik een gat in de kartonnen bodem. Daarna maak ik scheurtjes zodat het gat groter wordt, tot ik er uiteindelijk mijn hele hand doorheen kan wurmen.

Ik maak een vuist en duw mijn hand omhoog. Er valt wat popcorn uit de bak op de vloer, maar dat maakt niet uit. Soms moet je wat popcorn opofferen voor het goede doel.

Bedankt voor jullie hulp, maiskorreltjes.

Ik heb de bak popcorn nu als een soort poppenkastpop om mijn hand. Mijn pols verdwijnt door de bodem, en mijn hand blijft verborgen onder de popcorn.

Perfect.

Ik sluip door het middenpad en schuif zijwaarts de rij achter die van mijn vrienden in. De bioscoop is de perfecte plek om een grap uit te halen, omdat iedereen zo afgeleid is. Alle ogen zijn gericht op de kleurige drukte op het doek, en de bezoekers horen niks anders dan het donderende geluid uit de luidsprekers. Dit werkt in het voordeel van een grappenninja.

Ik sluip door de rij achter die van mijn vrienden, en zorg dat ik laag blijf zodat niemand me opmerkt. Mochten ze me toch betrappen, dan zien ze waarschijnlijk alleen een zwevende bak popcorn, want zoals ik al zei, ik ben van top tot teen in het zwart gehuld. Zwevende popcorn trekt zeker de aandacht, en dat zou het effect bederven. Het is dus superbelangrijk dat niemand me ziet.

Als ik mijn positie heb ingenomen, moet ik nog bedenken wie ik als eerste ga belagen. Het lijkt wel een pizzabuffet. Er is zoveel keus.

Om te beginnen is er Pip. Zij heeft de eerste week van de vakantie besteed aan het opruimen van Roestheuvel, want volgens haar is het oprapen van rommel een hele normale bezigheid voor iemand van onze leeftijd. Nou, dat is dus niet zo, Pip. En het feit dat ik er niks mee te maken wilde hebben, betekent nog niet dat ik hier degene ben die raar is!

Pip zit naast haar tweelingbroer Sven.